

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2002

Nr 1329—1335

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1329	Statsrådets förordning om delegationen för brottspåföljdsområdet	5443
1330	Statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	5445
1331	Statsrådets förordning om arbetslöshetsnämnden	5450
1332	Statsrådets förordning om inkomst som skall beaktas vid fastställande av arbetslöshetsförmån	5453
1333	Statsrådets förordning om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning	5458
1334	Arbetsministeriets förordning om de allmänna villkoren för anskaffning av arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och förfarandet vid antagning av studerande	5460
1335	Finlands Banks meddelande om referensränta och dröjsmålsränta	5466

Nr 1329

Statsrådets förordning

om delegationen för brottspåföljdsområdet

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs:

1 §

Delegationen för brottspåföljdsområdet och dess syften

I samband med justitieministeriet finns en delegation för brottspåföljdsområdet. Delegationen är ett sakkunnigorgan i frågor som hänför sig till utvecklingen av kriminalvården och fängvården samt stödjer och främjar ett övergripande samarbete vid anpassningen i samhället av dem som dömts till påföljder och vid reduceringen av återfallsbrottslighet bland dem.

2 §

Delegationens uppgifter

Delegationen har till uppgift att

1) bevaka kriminalvårdens och straffverkställighetssystemets verksamhet, förändring-

arna i branschens omgivning samt den internationella utvecklingen,

2) bevaka de samhällsliga servicesystemens verksamhet för att stödja de dömdas anpassning i samhället,

3) utvärdera effektiviteten, resurshushållningen och verkningsfullheten i fråga om verksamheten på brottspåföljdsområdet samt bedöma etiska frågor som hänför sig till verksamheten,

4) främja samverkan mellan kriminalvårdsväsendet och fängvårdsväsendet samt andra myndigheter och sammanslutningar,

5) ge utlåtanden i frågor som gäller kriminalvården och straffverkställighetssystemet samt frågor som gäller de tjänster som främjar de dömdas anpassning i samhället,

6) ta initiativ och utfärda rekommendationer för att utveckla påföljdssystemet och samhällsliga stödsystem som främjar dess syften,

7) starta utrednings-, undersöknings- och utvecklingsprojekt, främja forskningsverk-

samhet och utnyttjandet av forskningsresultat samt informera om resultaten av projekt och undersökningar,

8) stå i kontakt med rådet för brottsförebyggande samt andra samarbetskretsar i Finland och i utlandet och följa deras verksamhet, samt

9) sköta andra ärenden som justitieministeriet uppdragit åt delegationen.

3 §

Delegationens sammansättning

Statsrådet tillsätter delegationen för brottspåföljdsområdet för tre år i sänder.

Delegationen består av en ordförande, en vice ordförande samt högst tolv andra medlemmar som har personliga suppleanter.

I delegationen skall justitieministeriets, inrikesministeriets, undervisningsministeriets, social- och hälsovårdsministeriets samt arbetsministeriets förvaltningsområden vara representerade. De övriga medlemmarna skall representera kommunalförvaltningen, forskningen och medborgarorganisationer samt andra sektorer som är viktiga för brottspåföljdsområdet och förebyggandet av återfallsbrottslighet.

Om ordföranden, vice ordföranden eller någon annan medlem eller suppleant i dele-

gationen avgår mitt under mandatperioden, skall justitieministeriet utse en ny person i stället för den avgående för den återstående mandatperioden.

4 §

Organisering av verksamheten

Delegationen kan kalla permanenta eller tillfälliga sakkunniga samt inom sig tillsätta sektioner. En sektion kan även ha medlemmar som inte hör till delegationen. En tjänsteman utsedd av justitieministeriet skall tjänstgöra som sekreterare för delegationen.

Till delegationens ordförande, medlemmar och sekreterare samt sakkunniga kan utbetalas sammanträdesarvoden och ersättningar för resekostnader enligt justitieministeriets bestämmelser.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd *Leena Kuusama*

Nr 1330

Statsrådets förordning**om verkställigheten av lagen om utkomtskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 kap. 7 § 3 mom., 5 kap. 4 § 5 mom., och 11 kap. 16 § samt 14 kap. 3 § 3 mom. lagen den 30 december 2002 om utkomtskydd för arbetslösa (1290/2002):

1 kap.

Utbetalning av arbetslöshetsförmån

1 §

Utbetalning av arbetslöshetsförmån

Grunddagpenning och arbetsmarknadsstöd betalas i efterskott i betalningsperioder så, att den första betalningsperioden är två veckor lång och varje därpå följande betalningsperiod fyra veckor lång. Grunddagpenning och arbetsmarknadsstöd skall utbetalas så att den kan lyftas av sökanden inom en vecka från betalningsperiodens utgång.

Den inkomstrelaterade dagpenningen betalas från och med dagpenningens begynnelse i efterskott för betalningsperioder om fyra veckor eller en månad, dock så, att den första betalningsperioden kan vara kortare än ovan nämnda period.

Med avseende på utbildningsdagpenningen tillämpas på motsvarande sätt vad som ovan bestäms om betalning av grunddagpenning, arbetsmarknadsstöd och inkomstrelaterad dagpenning.

Den jämkade arbetslöshetsförmån som avses i 4 kap. lagen om utkomtskydd för arbetslösa (1290/2002) samt ersättning för uppehälle kan betalas månatligen i efterskott.

2 §

Sökande och utbetalning av arbetsmarknadsstöd som betalas till arbetsgivaren

Ansökan om beviljande av sådant arbetsmarknadsstöd som avses i 7 kap. 6 § lagen om

utkomtskydd för arbetslösa lämnas till folkpensionsanstaltens byrå eller till den arbetskraftsbyrå där den person som sysselsätts är arbetslös arbetssökande.

I ansökan skall ingå en utredning om arbetsförhållandets längd, arbetstiden och lönekostnaderna samt lämnas övriga uppgifter som behövs för beviljande och utbetalning av stödet. Till ansökan skall dessutom fogas ett skriftligt arbets- eller läroavtal eller annan av arbetskraftsbyrån godkänd utredning.

Folkpensionsanstaltens byrå betalar arbetsmarknadsstödet till arbetsgivaren månatligen i efterskott till ett av arbetsgivaren uppgivet konto i en penninginrättning som är verksam i Finland på basis av en ansökan om utbetalning som arbetskraftsbyrån har godkänt.

Stödet kan betalas för en längre period än den som nämns i 3 mom. om stödtagaren samtycker till detta.

3 §

Sökande och utbetalning av arbetsmarknadsstöd som betalas i form av resebidrag

Ansökan om beviljande av sådant arbetsmarknadsstöd som avses i 7 kap. 5 § lagen om utkomtskydd för arbetslösa lämnas till folkpensionsanstaltens byrå eller till den arbetskraftsbyrå där sökanden är arbetslös arbetssökande.

I ansökan skall ingå en utredning om arbetsförhållandets längd, arbetstiden, den plats där arbetet utförs samt lämnas övriga uppgifter som behövs för beviljande och utbetalning av stödet. Till ansökan skall

dessutom fogas ett skriftligt arbets- eller läroavtal eller annan av Arbetskraftsbyrån godkänd utredning.

Vid utbetalning av arbetsmarknadsstöd som betalas i form av resebidrag iakttas vad som i 1 § 1 mom. bestäms om utbetalning av arbetsmarknadsstöd.

2 kap.

Uppfyllande av arbetsvillkoret inom vissa branscher

4 §

Undervisningsbranschen

Inom undervisningsbranschen kan i arbetsvillkoret inräknas varje sådan kalendervecka

1) under vilken arbetstiden per vecka varit minst hälften av det lägsta antalet arbetstimmar per vecka för timlärare i huvudsyssla inom undervisningsområdet i fråga, om det inom undervisningsområdet finns timlärare i huvudsyssla,

2) under vilken arbetstiden varit minst åtta timmar, om det inom undervisningsområdet inte finns timlärare i huvudsyssla. På begäran av personen kan vid uppfyllandet av arbetsvillkoret beaktas också en sådan period om fyra på varandra följande kalenderveckor under vilken arbetstiden har uppgått till sammanlagt minst 34 timmar fördelade på varje vecka. Med arbetstid avses antalet arbetstimmar under en kalendervecka eller den genomsnittliga arbetstid per vecka som månadslönen baserar sig på.

5 §

Arbetstagare i arbetsförhållande som arbetar hemma

I fråga om en sådan person i arbetsförhållande som i sitt hem utför arbete åt en utomstående arbetsgivare kan i arbetsvillkoret inräknas varje kalendervecka under vilken hans eller hennes lön varit minst tre fjärdedelar av den minimilön som enligt kollektivavtalet för branschen i fråga betalas till en fullt arbetsför person som fyllt 18 år eller, om inget kollektivavtal finns, minst tre fjärdedelar av ett belopp per månad som är 40 gånger grunddagpenningens belopp.

6 §

Yrkesgrupper som utför skapande eller framställningsmässigt arbete

I ett arbetsförhållande som understiger en månad där det skapande konstnärliga arbetet eller framställningssättet är av avgörande betydelse kan i arbetsvillkoret inräknas varje kalendervecka under vilken den skattepliktiga inkomsten för detta arbete under en månads granskningsperiod varit minst 40 gånger grunddagpenningens belopp.

7 §

Sportverksamhet

I det arbetsvillkor som är en förutsättning för att grunddagpenning skall kunna beviljas kan inräknas varje kalendervecka när det gäller sådan idrottsverksamhet där den skattepliktiga inkomst som personen i fråga fått för sitt idrottsutövande under en granskningsperiod av en månad har uppgått till minst 40 gånger grunddagpenningens belopp.

8 §

Företagsverksamhetens väsentlighet

Företagsverksamhet är väsentlig på det sätt som avses i 5 kap. 7 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa under de månader då en person för verksamhet, för vilken den fastställda arbetsinkomsten uppgår till minst 710 euro i månaden, har haft en gällande försäkring enligt lagen om pension för företagare (468/1969). Om en person är försäkrad enligt lagen om pension för arbetstagare (395/1961), skall den förtjänst per månad som framgår av den nämnda lagen motsvara den ovan nämnda summan.

Vad som bestäms enligt 1 mom. tillämpas även på lantbruksföretagare som är försäkrade enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) och vilkas inkomst enligt nämnda lag uppgår till minst 400 euro i månaden.

3 kap.

Periodisering av försäljningsvinst

9 §

Beräkning av försäljningsvinst

En beräkning av försäljningsvinsten skall göras när dagpenning söks i samband med att ett företag läggs ner, oberoende av om företagsegendomen då har sålts. Försäljningsvinsten räknas ut genom att från försäljningspriset dras av

1) 50 procent i presumtiv anskaffningsutgift, eller

2) det sammanlagda beloppet av den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen och kostnaderna för vinstens förvärvande, om det är större än den anskaffningsutgift som avses i 1 mom.

Den försäljningsvinst som skall periodiseras innefattar även skattefria förmåner enligt 48 § 1 mom. 3 punkten inkomstskattelagen.

Har företagsegendomen inte sålts, räknas som försäljningspris värdet enligt företagets bokföring och 46 § inkomstskattelagen. Detta belopp kan korrigeras på basis av en tillförlitlig utredning som sökanden har företett.

Från försäljningsvinsten avdras skulder och skuldräntor som hänför sig till sökandens företagsverksamhet.

10 §

Tidpunkt för periodisering

Försäljningsvinsten periodiseras från det att företaget har lagts ner.

Om företagsegendomens beskaffenhet eller andra särskilda skäl talar för det och företagsegendomen inte har kunnat säljas, kan periodiseringen på begäran av den som söker dagpenning och med stöd av en tillförlitlig utredning dock göras från tidpunkten för försäljningen av företaget.

11 §

Periodisering i samband med konkurs

Har företagsverksamheten upphört genom att en konkursansökan har lämnats in, behö-

ver ingen beräkning av försäljningsvinsten göras.

Får mottagaren av dagpenning efter konkursdomen egendom som skall delas och som skulle ha lett till en periodisering av dagpenningen, görs periodiseringen från tidpunkten för konkursdomen, om personen i fråga alltså får dagpenning.

12 §

Periodisering i samband med avstående från ägarandel

Försäljningsvinst i samband med att ett företag läggs ner beaktas även i situationer där en delägare i företaget eller en bolagsman lägger ner sin verksamhet i företaget och säljer sin andel men företaget fortsätter sin verksamhet. När hela företaget säljs delas försäljningsvinsten mellan ägarna i relation till deras ägarandelar.

13 §

Periodiseringskalkyl

Försäljningsvinsten periodiseras på basis av företagarens arbetsinkomst genom en beräkning av hur många månaders arbetsinkomst försäljningsvinsten motsvarar. Inom grundskyddet görs periodiseringen dock på basis av grunddagpenningens belopp, om det är större än den arbetsinkomst som avses i 3 mom. Om det efter periodiseringen kvarstår en rest, anses en månad bestå av 21,5 arbetsdagar.

Som arbetsinkomst räknas inom förtjänstskyddet den arbetsinkomst enligt vilken företagaren har låtit försäkra sig i en arbetslöshetskassa.

Inom grundskyddet räknas som arbetsinkomst den arbetsinkomst som ligger till grund för en persons pensionsförsäkring i anknytning till företagsverksamhet. Om personen inte har haft någon pensionsförsäkring för företagsverksamheten eller om beloppet av pensionsförsäkringen har stått i klar disproportion till företagsverksamhetens omfattning, används vid periodiseringen den arbetsinkomst enligt vilken personen borde ha tecknat pensionsförsäkring för företagsverksamheten.

14 §

Blankett för beräkning av försäljningsvinst

Beloppet av försäljningsvinsten räknas ut på en blankett som fastställts av social- och hälsovårdsministeriet.

4 kap.

Finansieringen av grunddagpenningen och arbetsmarknadsstödet

15 §

Fastställande av förskott

Folkpensionsanstalten skall årligen senast den 15 juni

1) tillstålla arbetsministeriet en beräkning av beloppet av det arbetsmarknadsstödet och de ersättningar för uppehälle som skall utbetalas nästa år, samt

2) tillstålla social- och hälsovårdsministeriet en beräkning av de i 15 kap. 2 § 2 och 3 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa nämnda grunddagpenningar och barnförhöjningar som staten skall svara för nästa år. Vidare skall folkpensionsanstalten senast den 15 november avge en sådan utredning för fastställandet av förskotten som föreskrivits av social- och hälsovårdsministeriet.

Vederbörande ministerium fastställer i 1 mom. avsett förskott för följande år senast den 1 december varje år. Samtidigt fastställer social- och hälsovårdsministeriet en beräkning av statens slutliga prestation för innevarande år. Skillnaden mellan nämnda beräkning och de förskott staten fastställt för innevarande år beaktas i samband med betalningen av årets sista förskottsrät.

Förskottet för innevarande år skall omedelbart justeras om dess grunder förändrats på ett väsentligt sätt.

16 §

Utbetalning av förskott

Staten skall till folkpensionsanstaltens sjukförsäkringsfond erlagga förskottet så, att av det årliga förskottets belopp minst en sjättedel betalas i januari och därefter det

återstående beloppet i månatliga, lika stora rater. För tryggande av finansieringen eller om det årliga förskottet förändras väsentligt kan förskottet periodiseras på ett sätt som avviker från vad som angetts ovan.

Förskotten skall erläggas den första vardagen i månaden.

17 §

Fastställande av statens slutliga finansiering

I samband med folkpensionsantaltens bokslut skall årligen det belopp fastställas som staten under räkenskapsåret bör ha erlagt i grunddagpenningar och barnförhöjningar samt i arbetsmarknadsstöd och ersättningar för uppehälle. Skillnaden mellan de erlagda förskotten och det fastställda beloppet beaktas i förskottet för den andra månaden som följer på fastställandet av bokslutet.

Folkpensionsanstalten skall varje år före utgången av januari meddela Försäkringsinspektionen de under föregående år erlagda utgifterna i fråga om förtjänstskyddet som avses i 14 kap. 3 § 5 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa särskilt för varje arbetslöshetskassa.

5 kap.

Finansieringen av utbildningsdagpenningen i grundskyddet

18 §

Fastställande av förskott till folkpensionsanstalten

Social- och hälsovårdsministeriet betalar månatligen förskott till folkpensionsanstalten så, att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att det året skall utbetalas samt så, att förskotten räcker till för täckandet av utgifterna varje månad.

För fastställandet av förskotten skall folkpensionsanstalten årligen senast den 15 november tillstålla social- och hälsovårdsministeriet en uppskattning av det belopp som kommer att betalas ut i utbildningsdagpenning. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer förskottet för nästa år senast den 1 december varje år. Förskottet skall omedel-

bart justeras och periodiseringen av det eventuellt ändras om grunderna för förskottet har förändrats väsentligt.

19 §

Utbetalning av förskott till folkpensionsanstalten

Staten skall till betala förskott till folkpensionsanstaltens sjukförsäkringsfond så, att av det årliga förskottets belopp minst en sjättedel betalas i januari och därefter det återstående beloppet i månatliga, lika stora rater. Förskotten skall betalas den första vardagen i månaden.

20 §

Fastställande av statens slutliga finansiering till folkpensionsanstalten

Folkpensionsanstalten skall i samband med bokslutet årligen fastställa det belopp som staten under räkenskapsåret bör ha betalat i utbildningsdagpenning. Skillnaden mellan de utbetalda förskotten och det fastställda be-

loppet beaktas i förskottet för den andra månaden som följer på fastställandet av bokslutet.

6 kap.

Ikraftträdande

21 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen av den 2 november 1984 om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1984/742) och förordningen av den 30 december 1997 om arbetsmarknadsstöd (1361/1997) jämte ändringar samt förordningen av den 24 juli 1998 om stödjande av arbetslösas frivilliga studier (550/1998).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare *Marjaana Maisonlahti*

Nr 1331

Statsrådets förordning om arbetslöshetsnämnden

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 12 kap. 3 § 7 mom. lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002):

1 kap.

Arbetslöshetsnämnden

1 §

Ärenden

Arbetslöshetsnämnden är första besvärinstans i ärenden som avser utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetslöshetsnämnden är även besvärinstans i sådana ärenden som avses i lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000), lagen om utbildningsfonden (1306/2002), lagen om alterneringsledighet (1305/2002), lönegarantilagen (866/1998), lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002), lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001) samt lagen om främjande av invandras integration samt mottagande av asylsökande (493/1999), så som anges särskilt i dessa lagar.

2 §

Plenum

Om ett ärende som skall avgöras i nämnden är av principiell betydelse eller om en

sektions avgörande skulle avvika från tidigare praxis, kan nämndens ordförande eller sektionen eller dess ordförande bestämma att ärendet skall behandlas av nämnden vid plenum.

Plenum är beslutfört då ordföranden eller en vice ordförande samt minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande. Vidare krävs att minst en arbetsgivarmedlem och en arbetstagar- och tjänstemannamedlem är närvarande.

3 §

Sammanträde

Nämnden sammanträder på kallelse av ordföranden eller, vid förhinder för honom, av vice ordföranden.

Sektion i nämnden sammanträder på kallelse av sektionens ordförande.

4 §

Behandling av ärenden

Föredragandena ombesörjer beredningen av ärenden som skall behandlas i nämnden.

Ärendena behandlas i den ordning de inkommit, om inte annat följer av särskilda skäl.

Beslut i ett ärende fattas vid nämndens plenum och sektionssammanträdena på föredragning.

Nämndens ordförande svarar för behörig och skyndsam handläggning av de ärenden som ankommer på nämnden. Ordföranden skall särskilt övervaka att tillämpningen av rättsprinciper och lagtolkningen är enhetliga i nämndens avgöranden.

Vid nämndens och en sektionssammansättning skall föras protokoll som undertecknas av ordföranden och kontrasigneras av föredraganden. Beslut uppgörs separat utom protokollet.

Nämndens beslut undertecknas av föredraganden.

5 §

Komplettering av nämndens sammansättning

Om ordföranden, vice ordföranden, en medlem eller suppleant i nämnden avgår eller avlider under sin mandattid, förordnas i stället för honom eller henne för den återstående mandattiden en ny ordförande, vice ordförande, medlem eller suppleant som uppfyller kompetenskraven enligt 12 kap. 3 § lagen om utkomststöd för arbetslösa.

6 §

Förvaltningssektionen

Administrativa ärenden handläggs av förvaltningssektionen. Ordförande för denna är nämndens ordförande och övriga medlemmar vice ordförandena, och en lagfaren medlem, vilka väljs av nämnden, samt en representant som de av arbetsgivarorganisationerna utsedda medlemmarna och en representant som de av arbetstagar- och tjänstemannaorganisationerna utsedda medlemmarna valt bland sig.

Förvaltningssektionen är beslutför då ordföranden samt båda arbetsmarknadsmedlemmarna är närvarande vid mötet.

7 §

Nämndens personal

Vid nämnden finns en byråchef, föredragande och andra tjänstemän. Vid nämnden kan dessutom finnas personal i arbetsavtalsförhållande.

Byråchefen utnämns av social- och hälsovårdsministeriet. Den övriga personalen utnämns eller anställs av arbetslöshetsnämnden.

8 §

Behörighetskrav för personalen

Behörighetskrav för tjänsterna vid arbetslöshetsnämnden är:

- 1) för tjänsten som byråchef juris kandidatexamen samt förtrogenhet med socialförsäkringsfrågor och med administrativa uppgifter, samt
- 2) för tjänst som föredragande juris kandidatexamen.

9 §

Tjänstledighet

När det är fråga om beviljande av en sådan tjänstledighet som tjänstemannen har rätt till under i lag stadgade eller i tjänstekollektivavtal överenskomna förutsättningar eller om annan tjänstledighet för högst ett år, beviljas byråchefen tjänstledighet av nämnden. Social- och hälsovårdsministeriet beslutar om beviljande av tjänstledighet, som beror av prövning, för byråchefen för längre tid än ett år.

Social- och hälsovårdsministeriet beslutar om skötseln av byråchefens tjänst under en tjänstledighet som varar längre än ett år och arbetslöshetsnämnden om skötseln av denna tjänst under en kortare tjänstledighet.

10 §

Arvoden

Nämndens ordförande, vice ordförande, medlemmar och sakkunniga erhåller arvode

enligt av social- och hälsovårdsministeriet
fastställda grunder.

11 §

Arbetsordning

Övriga bestämmelser om nämndens verksamhet kan utfärdas genom arbetsordning, som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

Helsingfors den 30 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

2 kap.

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringssekreterare Marjaana Maisonlahti

Nr 1332

Statsrådets förordning**om inkomst som skall beaktas vid fastställande av arbetslöshetsförmån**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 4 kap. 4 § 3 mom., 6 kap. 4 § 4 mom. samt 9 kap. 3 § 1 mom. lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002):

1 kap.

Fastställande av lön som ligger till grund för löntagares inkomstrelaterade dagpenning

1 §

Stabiliserad löneinkomst

När den stabiliserade lönen fastställs beaktas löneinkomsterna för minst den i 5 kap. 3 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedda tidsperiod under vilken personen har uppfyllt arbetsvillkoret.

Lönen för två eller flera arbeten räknas till den löneinkomst som skall anses som stabiliserad lön ända upp till maximiarbetstiden inom branschen, dock högst 40 arbetstimmar per kalendervecka. Vid fastställande av den löneinkomst som skall anses som stabiliserad lön beaktas inte de löneinkomster som utbetalas under den tidsperiod för vilken lönen fastställs, men som har intjänats genom arbete som utförts under en annan tidsperiod.

Den genomsnittliga dagslönen fås genom att den lön som betalats under en i 1 mom. avsedd tid divideras med det beräknade antalet arbetsdagar som ingår i denna period så, att 5 arbetsdagar anses ingå i den kalendervecka som räknas till arbetsvillkoret. Som arbetsdagar betraktas dock inte de dagar när personen har varit frånvarande från arbetet av något sådant godtagbart skäl som avses i 5 kap. 3 § 3 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa och utan lön för denna tid.

2 §

Löneinkomster som skall beaktas

Som stabiliserad lön enligt 6 kap. 4 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller som inkomst som skall beaktas i den betraktas

1) semesterlön, lön för uppsägningstid och annan grundlön som betalas för arbete;

2) tillägg för kvällsarbete, skifttillägg, personligt och uppgiftsbaserat tillägg, miljö-tillägg, tillägg för lördags- och söndagsarbete, förhöjning för nattarbete, övertidsersättning, helgdagsersättning och beräkningsgrund för ackord samt övriga motsvarande lönetillägg och ersättningar;

3) med lön jämförbart arvode;

4) beredskaps- och jourersättning;

5) resultatbaserad lön såsom provision, bonus och tantiem;

6) skattepliktig natura- eller personalförmån;

7) skattepliktig kostnadsersättning;

8) av arbetsgivaren betald försäkringspremie för sparlivförsäkring;

9) av arbetsgivaren betald försäkringspremie för en individuell, frivillig pensionsförsäkring, till den del den är skattepliktig;

10) arvode som betalats för skötsel av förtroendemans eller arbetarskyddsfullmäktiges uppgifter samt arvode som betalats på grund av samarbete enligt lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (651/1988);

11) lön som betalats enligt lönegarantin, till den del den om den betalades av arbetsgi-

varen skulle betraktas som sådan förvärvsinkomst som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning;

- 12) betjäningsavgift; och
- 13) övriga inkomster som är jämförbara med ovan nämnda inkomster.

3 §

Övriga inkomster

Vid fastställande av den stabiliserade lönen beaktas inte inkomst som inte grundar sig på arbete, kapitalinkomst eller inkomst som inte kan anses vara stabiliserad. Sådan inkomst är

- 1) semesterpenning, semesterpremie och semesterersättning;
- 2) en sådan ekonomisk förmån från arbetsgivaren enligt 3 kap. 6 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa som periodiseras enligt arbetstagarens stabiliserade lön;
- 3) en penninggåva från arbetsgivaren;
- 4) en skattefri natura- och personalförmån;
- 5) en skattefri kostnadsersättning;
- 6) försäkringspremien för en individuell, frivillig pensionsförsäkring, till den del den är skattefri;
- 7) en ränteförmån i samband med anställningslån;
- 8) lön för väntetid;
- 9) skadestånd;
- 10) stipendier och understöd;
- 11) inkomst som erhållits från en personalfond;
- 12) en vinstutdelningspost;
- 13) lön som betalats enligt lönegarantin, till den del den inte om den betalades av arbetsgivaren skulle betraktas som sådan inkomst som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning;
- 14) tilläggförmåner från arbetsplatsens sjukkasse;
- 15) arvode som betalats för ett förtroendeuppdrag;
- 16) ersättning för immaterialrätt;
- 17) aktieoption;
- 18) dividendinkomst;
- 19) aktieemission på grundval av arbetsförhållande;
- 20) förtäckt dividend;
- 21) ersättning som motsvarar lönen för uppsägningstiden; samt

22) annan inkomst som är jämförbar med ovan nämnda inkomster.

4 §

Årsinkomst

Om ett arbete eller löneinkomsten därav har varit säsongbetonat eller oregelbundet skall till grund för dagpenningen läggas den årsinkomst som hänför sig till de 12 månader som omedelbart föregått arbetslösheten. Ett arbete är säsongbetonat om det på grund av naturförhållandena eller av annan motsvarande orsak kan utföras endast under en viss tid av året. Ett arbete är oregelbundet om i den tid som räknas till arbetsvillkoret i ett och samma arbetsförhållande ingår flera arbetsperioder som i fråga om avlöningen väsentligt avviker från varandra.

5 §

Fastställande av årsinkomst

Till den i 4 § nämnda årsinkomsten räknas löneinkomst som arbetstagaren fått på grund av ett arbetsförhållande och därmed jämförbar personlig inkomst samt dessutom följande socialförmåner och ersättningar för inkomstbortfall förutsatt att de är skattepliktig inkomst för mottagaren:

- 1) arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa;
- 2) i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) avsett utbildningsstöd, sysselsättningsstöd som är avsett att trygga utkomsten för personer som deltar i arbetslivsträning samt deltidstillägg;
- 3) altherningsersättning enligt lagen om försök med altherningsledighet (1663/1995) och lagen om altherningsledighet (1305/2002);
- 4) dagpenning för tryggnad av utkomsten enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice och enligt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den;
- 5) dagpenning samt moderskapspenning, särskild moderskapspenning, faderskapspenning och föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963);
- 6) förmån som på grund av sjukdom betalas

av sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992);

7) rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning (611/1991) eller de lagar, det pensionsreglemente eller de pensionsstadgor som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare;

8) dagpenning och olycksfallspension enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), vilka inte längre utbetalas;

9) dagpenning, ersättning för inkomstbortfall och invalidpension enligt trafikförsäkringslagen (279/1959), vilka inte längre utbetalas;

10) dagpenning enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948);

11) invalidpension och arbetslöshetspension enligt arbetspensionslagarna, vilka inte längre utbetalas; samt

12) vuxenutbildningsstöd enligt lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000).

Till årsinkomsten räknas dock inte den inkomst av företagsverksamhet som avses i 1 kap. 6 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Det per månad beräknade beloppet av årsinkomsten erhålls genom att årsinkomsten divideras med talet 12.

6 §

Löneintyg

Löneinkomsterna anges i första hand genom det löneintyg som arbetsgivaren tillhandahåller vid arbetsförhållandets slut eller permitteringens början. Löneintyget skall innehålla uppgifter om när arbetsförhållandet börjat och slutat samt uppgifter om löneinkomsten för minst den tid som enligt 5 kap. 3 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa krävs för att personen skall ha uppfyllt arbetsvillkoret eller, om det är fråga om säsongbetonat eller oregelbundet arbete, för minst de 12 månader som omedelbart föregått arbetslösheten. Är arbetsförhållandet kortare än vad som nämns ovan, skall uppgifter lämnas för hela den tid arbetsförhållandet varat. På intyget antecknas särskilt semesterpenning eller semesterpremie, semesterersättning och andra rater som nämns i 3 § som inte kan anses vara stabiliserad löneinkomst samt

dessutom frånvarodagar utan lön samt orsaken till dessa.

Andra förvärvsinkomster som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen än löneinkomsterna skall framgå av intyg som givits av utbetalaren, eller av annan tillförlitlig utredning med iakttagande i tillämpliga delar av vad som ovan bestäms om angivande av löneinkomst.

7 §

Användning av beskattningsuppgifter

Om det för den tid för vilken lönen som ligger till grund för dagpenningen fastställs inte finns att tillgå en sådan utredning om löneinkomster eller förvärvsinkomster som avses i 6 §, skall dessa uppskattas med hjälp av de i 5 § avsedda förvärvsinkomster som konstaterats vid den senast verkställda beskattningen, justerade i samma förhållande som det i 9 § lagen om pension för arbetstagare (395/1961) avsedda löneindextal, som fastställts för det år under vilket dagpenningen skall utbetalas, avviker från det löneindextal som fastställts för föregående kalenderår. Av särskilda skäl kan även annan tillförlitlig utredning än beskattningsuppgifterna användas.

2 kap.

Förvärvsinkomster av arbete vilka skall beaktas vid jämkning

8 §

Förvärvsinkomster av arbete vilka skall beaktas vid jämkning

Som sådana förvärvsinkomster av arbete som skall beaktas vid jämkning betraktas

1) grundlön för arbete och därtill hörande tillägg och ersättningar, såsom exempelvis tillägg för kvällsarbete, övertidsersättning, beredskaps- och jourersättning samt skattepliktig natura- eller personalförmån;

2) semesterpenning och semesterpremie samt semesterersättning till den del den inte periodiseras i enlighet med 3 kap. 6 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa;

3) semesterlön som intjänats i deltidarbete;

4) lön för uppsägningstiden, till den del personens ansökan om arbetslöshetsförmån inte med stöd av 3 kap. 5 § 1 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa avslås på grundval av rätten till lön för uppsägningstid,

5) resultatbaserad lön såsom provision, bonus och tantiem;

6) av arbetsgivaren betald försäkringspremie för sparlivförsäkring;

7) av arbetsgivaren betald försäkringspremie för en individuell, frivillig pensionsförsäkring, till den del den är skattepliktig;

8) av arbetsgivaren betalda stipendier och understöd till den del de är skattepliktiga;

9) ersättning för immaterialrätter såsom royalty, bruksavgift, ersättning för upphovsrätt och ersättning för arbetstagares uppfinning;

10) arvode som betalats för skötsel av förtroendemans och arbetarskyddsfullmäktiges uppgifter samt arvode som betalats på grundval av samarbete enligt lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (651/1988);

11) med lön jämförbart arvode;

12) lön som betalats enligt lönegarantin, till den del den om den betalades av arbetsgivaren skulle betraktas som sådan förvärvsinkomst som skall jämkas;

13) betjäningavgift;

14) förvärvsinkomst av affärsverksamhet med undantag av sådan nettoinkomst av skogsbruk som beräknas med stöd av inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967);

15) dividendinkomst till den del den utgör förvärvsinkomst;

16) förtäckt dividend till den del den utgör förvärvsinkomst;

17) övriga förvärvsinkomster som är jämförbara med ovan nämnda inkomster.

9 §

Övriga inkomster

Som sådan förvärvsinkomst som skall beaktas vid jämkning betraktas inte

1) en sådan ekonomisk förmån från arbetsgivaren enligt 3 kap. 6 § 1 mom. lagen om utkomststöd för arbetslösa som periodiseras enligt personens stabiliserade lön;

2) semesterersättning till den del den har periodiserats med stöd av 3 kap. 6 § 2 mom. lagen om utkomststöd för arbetslösa;

3) lön för uppsägningstid, då ansökan om arbetslöshetsförmån med stöd av 3 kap. 5 § 2 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa avslås på grund av rätten därtill;

4) semesterlön som intjänats i hetidsarbete;

5) sedvanlig skattefri naturaförmån eller personalförmån;

6) försäkringspremie för en individuell, frivillig pensionsförsäkring, till den del den är skattefri;

7) lön för väntetid;

8) skadestånd;

9) penninggåva;

10) stipendier och understöd, till den del de är skattefria;

11) ränteförmån i samband med anställningslån;

12) tilläggsförmåner från arbetsplatsens sjukförmån;

13) inkomst från en personalfond;

14) en vinstutdelningspost;

15) lön som betalats enligt lönegarantin, till den del den inte om den betalades av arbetsgivaren skulle betraktas som sådan inkomst som skall jämkas;

16) aktieemission på grundval av arbetsförhållande;

17) aktieoptioner;

18) dividendinkomst till den del den utgör kapitalinkomst;

19) förtäckt dividend till den del den utgör kapitalinkomst;

20) arvode som betalats för ett förtroendeuppdrag; samt

21) annan inkomst som är jämförbar med ovan nämnda inkomster.

3 kap.

Arbetsmarknadsstöd

10 §

Behovsprövning av arbetsmarknadsstöd

De i 9 kap. 3 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedda inkomster som då behovet av marknadsstöd prövas skall beaktas för den arbetslösa personen och

maken beräknas enligt det belopp till vilket de fortlöpande kommer att uppgå under arbetslöshetstiden, eller enligt de inkomster som skall anses påverka personens inkomstnivå under ifrågavarande tid, även om den tid då de erhålls inte skulle sammanfalla med arbetslöshetstiden. En inkomst som återkommer årligen eller annars regelbundet fördelas såsom inkomst för hela året eller någon annan inkomstperiod. Innan behovsprövningen görs avdras från den inkomst som påverkar arbetsmarknadsstödet kostnaderna för inkomstens förvärvande och bibehållande.

11 §

Avdrag från inkomsterna

Sådana kostnader för inkomstens förvärvande och bibehållande som får dras av från de inkomster som motsvarar situationen vid den tidpunkt då arbetsmarknadsstödet betalas ut är

1) sådana utgifter för inkomstens förvärvande som avses i 54 § inkomstskattelagen (1535/1992) och

2) utgifter för inkomstens förvärvande enligt 93—95 § inkomstskattelagen.

Levnadskostnader är inte sådana kostnader för inkomstens förvärvande och bibehållande som avses i behovsprövningen av arbetsmarknadsstöd.

12 §

Inkomster som skall beaktas

Såsom i 9 kap. 3 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedda inkomster som motsvarar situationen vid den tidpunkt då arbetsmarknadsstödet betalas ut och som skall beaktas vid behovsprövningen av arbetsmarknadsstöd för en arbetslös person

Helsingfors den 30 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

och maken betraktas personens eller makens alla inkomster oberoende av inkomstkälla och skattepliktighet, dock med undantag av

1) tillfälliga inkomster såsom arv, gåva, tillfälliga försäljningsvinster och därmed jämförbara inkomster;

2) ersättning för särskilda kostnader såsom resedagtraktamenten, ersättningar för reskostnader och ersättningar för sjukvårdskostnader;

3) sådana arbetsinkomster för maken som tjänats in under en kortvarig period och som inte kan anses påverka personens inkomstnivå under arbetslösheten;

4) pension som betalas retroaktivt som en engångsbetalning;

5) förmån som i samband med överlåtelse av en fastighet har förbehållits för viss tid eller på livstid (synting);

6) underhållsbidrag som ett barn får av den ena föräldern eller underhållsstöd som erhållits i stället för detta;

7) behovsprövat arbetsmarknadsunderstöd till maken; samt

8) något annat med punkterna 1—7 jämförbart stöd.

13 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 20 december 1996 om fastställande av lön som läggs till grund för dagpenning avvägd enligt förtjänsten (1227/1996).

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut om de allmänna grunderna för prövning av behovet av arbetsmarknadsstöd (35/1994).

Regeringssäkreterare Marjaana Maisonlahti

Statsrådets förordning

om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963), sådant det lyder i lag 394/2001, som följer:

1 §
 Grundersättning enligt 9 § 1 mom. Sjukförsäkringslagen (364/1963) betalas för betydelsefulla och dyra läkemedel vid behandling av följande sjukdomar under förutsättning att det genom en särskild utredning har visats att tillräckliga terapeutiska grunder föreligger och att de övriga villkoren för erhållande av ersättning uppfylls.

Läkemedel	Sjukdom
Tillväxthormon	Svåra tillväxtrubbningar hos barn och svår tillväxthormonbrist hos vuxna med särskild indikation
Alfainterferon	Vissa tumörer och vissa former av virusbe- tingad leverinflammation med särskild in- dikation
Betainterferon och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behand- ling av multipel skleros	Skovvis förlöpande multipel skleros samt därmed nära jämförbar multipel skleros med särskild indikation
Dornase alfa	Svår lungsjukdom i samband med cystisk fibros med särskild indikation
Takrolimus	Status efter organtransplantation med sär- skild indikation samt vissa svåra och svår- behandlade hudsjukdomar med särskild in- dikation
Erytropoietin och darbepoetin	Vissa anemier i samband med njursjukdom, cancer eller kemoterapi och förberedelse för vissa ingrepp med särskild indikation
Takrin, donepezil, rivastigmin, galantamin och andra betydelsefulla och dyra läkeme- del som används vid behandling av Alzheimers sjukdom	Alzheimers sjukdom som orsakar betydande funktionella men med särskild indikation

Paklitaxel, docetaxel och andra betydelsefulla och dyra cytotoxiska medel	Vissa cancersjukdomar med särskild indikation
Betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av erektionsstörningar	Svår erektionsstörning till följd av en svår underliggande sjukdom med särskild indikation
Naltrexon	Status efter opiatberoende samt alkoholberoende med särskild indikation
Orlistat, sibutramin och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av fetma	Sjuklig fetma med särskild indikation
Etanercept, infliximab och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av reumatiska sjukdomar	Vissa reumatiska sjukdomar och tarminflammationer med särskild indikation
Klopidogrel	Sjukdomar som föranleder stor risk för blodpropp med särskild indikation
Imatinib	Vissa cancersjukdomar med särskild indikation

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 28 februari 2002 om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning (153/2002).

Helsingfors den 30 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Minna Levander

Nr 1334

Arbetsministeriets förordning**om de allmänna villkoren för anskaffning av arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och förfarandet vid antagning av studerande**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med arbetsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 6 kap. 2 § 2 mom. och 6 kap. 7 § 1 mom. lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 kap.

Allmänna anskaffningsvillkor

1 §

Ingående av avtal

Ett avtal mellan köparen och säljaren anses ha blivit ingånget när parterna har undertecknat det skriftliga avtalet.

Med köpare avses i denna förordning en arbetskraftsmyndighet som är anskaffningsenhet när det gäller utbildning inom arbetsförvaltningen.

Med säljare avses i denna förordning en utbildningsproducent enligt 6 kap. 1 § 2 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice.

2 §

Säljarens skyldigheter vid genomförandet av utbildningen

Säljaren skall

1) ansvara för att utbildningen genomförs i enlighet med anskaffningsavtalet;

2) ha ett uppföljningssystem på basis av vilket tillförlitligt kan konstateras att studerandena regelbundet deltar i utbildningen samt andra i anskaffningsavtalet avtalade frågor följas;

3) ansvara för att för studerandena ordnas

en sådan plats för inlärnin g i arbetet eller arbetspraktik som undervisningsplanen förutsätter och som är ändamålsenlig med tanke på syftet med utbildningen;

4) omedelbart meddela samarbetskraftsbyrån uppgifter om de studerande som inlett eller avbrutit utbildningen samt de studerande som relegerats eller slutfört utbildningen;

5) ordna olycksfallsförsäkring för studerandena enligt 3 § 3 mom. lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948); samt

6) ge studerandena betyg som uppgjorts enligt de modeller som ingår i utbildningsstyrelsens föreskrifter gällande utfärdande av betyg. Högskolorna ger betyg i enlighet med egen vedertagen praxis.

3 §

Avbrytande av utbildningen

En säljare som står under offentlig tillsyn skall alltid i god tid rådgöra med samarbetskraftsbyrån innan säljaren fattar beslut om avbrytande av utbildningen enligt 6 kap. 9 § lagen om offentlig arbetskraftsservice. Arbetskraftsmyndigheten skall utan dröjsmål underrättas om beslutet.

En säljare som inte står under offentlig tillsyn skall kontakta arbetskraftsmyndigheten och lägga fram en motiverad framställning om avbrytande av utbildningen. Beslut om avbrytande av utbildningen fattas av samar-

betskraftsbyrån. Arbetskraftsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta säljaren om sitt beslut om avbrytande.

Till det beslut om avbrytande av utbildningen som skall ges studeranden skall besvärсанvisning bifogas.

4 §

Köparens rättigheter

Köparen har rätt att komma och följa med undervisningen, göra studerandeenkäter för att följa kvaliteten på utbildningen samt få sådana uppgifter och sådant material om genomförandet av utbildningen och studerandenas deltagande i den som behövs för utvärdering av utbildningen.

Köparen kan vid behov kräva säkerhet av säljaren med tanke på fullgörandet av avtalet. Säljaren skall ställa den säkerhet som köparen kräver före den tidpunkt som köparen bestämmer.

5 §

Utbildningens pris

Köparen betalar utbildningens pris till säljaren i enlighet med anskaffningsavtalet mot räkning som säljaren företer.

Av räkningen skall framgå utbildningens skattefria pris och av räkningen från en mervärdesskattskyldig säljare dessutom mervärdesskattens storlek.

2 kap.

Handlingar och deras konfidentiella natur

6 §

Handlingarnas riktighet

Vardera parten svarar för riktigheten hos de handlingar som de lämnar samt uppgifterna i dem.

7 §

Lämnande av uppgifter om anskaffningen

Säljaren får inte lämna uppgifter om

anskaffningen till tredje part utan köparens tillstånd, om inte lämnandet av uppgifter är nödvändigt för uppfyllande av avtalsenliga förpliktelser.

3 kap.

Hävning och överföring av avtal

8 §

Oöverstigligt hinder (force majeure)

Vardera avtalsparten har rätt att häva avtalet, om uppfyllandet av det väsentligt förhindras eller fördröjs på grund av något oöverstigligt hinder. Som sådant hinder betraktas en sådan ovanlig och på saken inverkanande händelse som oberoende av avtalsparterna har inträffat efter ingåendet av avtalet och som inte har kunnat beaktas då avtalet ingicks och vars verkan inte kan elimineras utan oskäligen merkostnader eller tidsförlust. Som en sådan händelse betraktas krig, inre oroligheter, miljöförstörelse, en myndighets tvångsrekvisition eller kvarstad, avbrott i den allmänna trafiken eller energidistributionen, arbetskonflikt eller någon annan till sina verkningar med dessa jämförbar orsak. Om en avtalspart vill åberopa ett oöverstigligt hinder, skall parten utan dröjsmål meddela motparten detta. Avtalsparterna kan avtala om hindrets inverkan på verkställigheten av avtalet och om ersättningarna.

9 §

Säljarens fel

Köparen har rätt att häva avtalet, om säljaren gör sig skyldig till väsentligt dröjsmål med avseende på den avtalade tidpunkten för inledandet av utbildningen och köparen inte har samtyckt till dröjsmålet. Köparen kan också häva avtalet, om utbildningen inte överensstämmer med avtalet och rättelse inte sker inom rimlig tid efter en skriftlig anmärkning från köparen. Om säljaren försätts i konkurs eller om det annars är uppenbart att säljaren inte kan uppfylla avtalet av ekonomiska eller andra orsaker, kan köparen häva avtalet.

10 §

Köparens fel

Säljaren har rätt att häva avtalet, om köparen i väsentlig grad bryter mot sina betalningsskyldigheter eller andra skyldigheter enligt avtalet.

11 §

Överföring av avtal

Säljaren har inte rätt att utan köparens samtycke överföra anskaffningen på tredje part.

4 kap.

Ersättningar för avtalsbrott

12 §

Dröjsmål

Om verkställandet av avtalet fördröjs av någon orsak som beror på säljaren, har köparen rätt att, om inte något annat avtalas, av säljaren uppbära dröjsmålsvite, som utgör 0,5 procent av anskaffningspriset för varje full vecka med vilken uppfyllandet av avtalet fördröjs, dock för högst 4 veckor. Köparen har inte rätt till annan ersättning på grund av dröjsmålet, om inte dröjsmålet är så väsentligt att det berättigar till hävning av avtalet eller om inte säljaren har förfarit uppsåtligt. Köparen har rätt att dra av dröjsmålsvitet från betalningarna till säljaren.

Om inledandet av utbildningen fördröjs av någon orsak som beror på köparen eller om dröjsmålet leder till att utbildningen som helhet inte kan genomföras inom avtalad tid, är köparen skyldig att ersätta de bevisliga kostnader som dröjsmålet medför, om inte något annat avtalas.

13 §

Hävning av avtal

Om avtalet hävs av någon orsak som beror på säljaren, är säljaren skyldig att ersätta köparen för alla bevisliga extra kostnader som

har uppkommit eller uppkommer vid avslutandet av utbildningen eller vid anskaffning av motsvarande utbildning.

Om avtalet hävs av någon orsak som beror på köparen, är köparen skyldig att ersätta säljaren för de bevisliga kostnader som uppkommit eller uppkommer.

14 §

Tillfälligt avbrott

Om utbildningen tillfälligt avbryts av någon orsak som någondera avtalsparten svarar för, är den som orsakat avbrottet skyldig att ersätta den andra partens kostnader, om inte något annat avtalas.

15 §

Återbetalning av på förhand erlagd delbetalning i fall av inhibering

Om utbildningen inhiberas helt av någon orsak som beror på säljaren, skall säljaren återbetala eventuell på förhand erlagd delbetalning och på den betala dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982), räknad från dagen för erläggandet av delbetalningen till dagen för återbetalningen.

5 kap.

Avgörande av meningsskiljaktigheter

16 §

Avtalshandlingarnas giltighetsordning

Meningsskiljaktigheter mellan avtalsparterna skall i mån av möjlighet i första hand avgöras genom förhandlingar med stöd av avtalshandlingarna.

Avtalshandlingarna kompletterar varandra så att ett villkor eller en bestämmelse som hänför sig till anskaffningen och som finns i en handling är giltig, även om den saknas i de övriga handlingarna.

Om avtalshandlingarna sinsemellan är motstridiga, är deras inbördes giltighetsordning, om inte något annat avtalats i anskaffningsavtalet, följande: anskaffningsavtalet och ändringarna i det, de allmänna anskaffningsvillkoren enligt 1-6 kap. i denna förordning, förhandlingsprotokollen över direkt förhandlat förfarande, anbudsbegäran jämte bilagor och skriftliga preciseringar av anbudsbegäran som köparen gjort före anbudet samt anbudet jämte bilagor. Avtalsparterna skall utan dröjsmål underrätta varandra om motstridigheter som de konstaterar i avtalshandlingarna.

Säljaren är skyldig att lämna köparen alla de uppgifter som behövs för övervakning och uppföljning av avtalet.

På tolkningen av avtalshandlingarna och avgörandet av tvister tillämpas den lagstiftning som gällde i Finland då avtalet ingicks.

17 §

Återkrav av anskaffningspriset

Om säljaren bryter mot avtalet, kan köparen vidta åtgärder för att få det anskaffningspris som betalats utan grund återbetalt till staten. Innan återkravsåtgärder vidtas skall köparen höra säljaren. Bemötandet skall begäras skriftligen och en skälig tid fastställas för avgivandet av det. Köparen skall med en betalningsanmodan uppmana säljaren att till staten återbetala det anskaffningspris som betalats utan grund. Om säljaren inte frivilligt återbetalar det utan grund betalda anskaffningspriset, kan köparen genom ansökan föra ärendet till behörig förvaltningsdomstol för avgörande som förvaltningstvistemål enligt 69 § förvaltningsprocesslagen (586/1996).

På det utan grund betalda anskaffningspriset skall säljaren betala en årlig ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen ökad med tre procentenheter. Om det belopp som skall återbetalas inte betalas senast den dag som nämns i betalningsanmodan, skall på det försenade beloppet betalas en dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen räknad från återbetalningsdagen.

6 kap.

Övriga villkor

18 §

Skydd av yrkeshemlighet

Avtal som gäller skydd av arbetsgivarens affärs- och yrkeshemligheter enligt 3 kap. 4 § arbetsavtalslagen (55/2001) skall nämnas i anskaffningsavtalet, om det är känt att sådana avtal med studerandena kommer att krävas.

19 §

Konkurrensförbud

Om den utbildning som anskaffas direkt siktar på ingående av sådana arbetsavtal där det krävs att ett konkurrensförbudsavtal enligt 3 kap. 5 § arbetsavtalslagen ingås, skall detta nämnas i anskaffningsavtalet.

20 §

Ändringar i anskaffningsavtalet och information om dem

Parterna skall på eget initiativ underrätta den andra parten om allt som väsentligt inverkar på uppfyllandet av avtalet.

Alla meddelanden som gäller uppfyllandet av avtalet skall göras skriftligen, om inte något annat har avtalats.

Det undertecknade avtalet med tillhörande bilagor är bindande för vardera parten. Om ändringar görs i avtalet, åsidosätter ändringen det som tidigare avtalats. Ändringar i avtalet kräver båda parternas samtycke och de skall göras skriftligen.

21 §

Gottgörelse

Av marknadsdomstolen fastställd gottgörelse betalas av den arbetskraftsmyndighet som är köpare av det verksamhetsanslag som anvisats den i statsbudgeten.

7 kap.

Förfarandet vid antagning av studerande

22 §

Ansökningar och behandlingen av dem

Till arbetskraftspolitisk vuxenutbildning söks med en blankett som är uppgjord enligt ett av arbetsministeriet fastställt formulär eller med ett motsvarande elektroniskt förfarande. Ansökan skall undertecknad eller elektroniskt bekräftad lämnas in till arbetskraftsbyrån. Ansökan skall skickas till den arbetskraftsbyrå som ansvarar för utbildningen och beslutar om antagningen av studerande.

Om det är fråga om företagsintern utbildning, används en gruppansökningsblankett som är uppgjord enligt ett av arbetsministeriet fastställt formulär eller någon annan blankett som innehåller motsvarande uppgifter eller ett elektroniskt förfarande.

Som bilaga till ansökan kan krävas sådana kompletterande utredningar och betyg som är nödvändiga för antagningen av studerande och genomförandet av utbildningen.

Då en fånge söker till utbildning utanför straffanstalten för att genomgå utbildning under fängelsetiden, skall dessutom straffanstaltens utlåtande om huruvida fången kan delta i sådan utbildning fogas till ansökan.

På utländska medborgare som söker till utbildning tillämpas vad som i lagen om offentlig arbetskraftsservice föreskrivs om arbetskraftsservice för dem som inte är finska medborgare.

23 §

De allmänna förutsättningarna för antagning av studerande och antagningen av studerande

Till arbetskraftspolitisk vuxenutbildning kan den antas som uppfyller kraven i 6 kap. 6 § lagen om offentlig arbetskraftsservice och som har konstaterats vara i behov av utbildning och ha förutsättningar att genomföra utbildningen samt att vara verksam i målyrket.

Den arbetskraftsbyrå som ansvarar för antagningen av studerande skall kontrollera att sökanden uppfyller de allmänna kraven för

utbildning och de övriga inträdeskrav som uppställts särskilt för respektive utbildning.

Vid antagningen av studerande kan sakkunniga utanför arbetsförvaltningen anlitas, intervjuer göras samt lämpliga testmetoder användas. För sakkunniga utanför arbetsförvaltningen får endast sådana ansökningshandlingar företes i fråga om vilka sökandena har gett sitt samtycke till det. Vid samanskaffning av utbildning beaktas också arbetsgivarens synpunkter vid antagningen av studerande.

Antagningen av studerande skall ske på ett jämlikt och icke-diskriminerande sätt.

24 §

Beslut om antagning

Beslut om antagningen fattas av chefen för den samarbetskraftsbyrå för utbildningen som anges i anskaffningsavtalet eller av en tjänsteman som bestäms i arbetskraftsbyråns arbetsordning.

Beslut om antagning av studerande till utbildning som syftar till högskoleexamen fattas av utbildningsproducenten så som bestäms i 6 kap. 7 § lagen om offentlig arbetskraftsservice. Det slutliga beslutet om antagning fattas av arbetskraftsmyndigheten med beaktande av högskolans beslut om antagning av studerande och med iakttagande av de arbetskraftspolitiska villkor som arbetskraftsmyndigheten uppställt för antagningen av studerande.

Av antagningsbeslutet skall framgå de som sökt till utbildningen, grunderna för och förfarandet vid antagningen samt de som blivit antagna, de som står i reserv samt de vilkas ansökan har avslagits och motiveringen till avslaget.

Som antagningsbeslut för dem som sökt till utbildning med gruppansökan räcker att den arbetskraftsmyndighet som beslutar om antagningen bekräftar antagningen genom att underteckna ansökan.

25 §

Information om antagningsbeslutet

Den arbetskraftsmyndighet som beslutar om antagningen skall meddela sökanden och

den Arbetskraftsbyrå som skickat ansökan beslutet och också informera utbildningsproducenten om dem som antagits till utbildningen och dem som står i reserv.

Det meddelande som skall ges en sökande vars ansökan har avslagits skall förutom det totala antalet sökande innehålla en motivering till avslaget samt kontaktuppgifter till den som ger ytterligare information.

Utbildningsproducenten skickar en kallelse och annat för inledandet av utbildningen nödvändigt material till dem som har antagits,

om inte något annat har avtalats i anskaffningsavtalet.

26 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

Överdirektör Harri Skog

Nr 1335

**Finlands Banks meddelande
om referensränta och dröjsmålsränta**

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 2002

Finlands Bank meddelar med stöd av 12 a § räntelagen av den 20 augusti 1982 (633/1982), sådan den lyder i lag av den 3 maj 2002 (340/2002), att den referensränta som avses i 12 § räntelagen och som baseras på Europeiska centralbankens senaste huvudsak-

liga refinansieringstransaktion är 3 procent och den dröjsmålsränta som avses i 4 § 1 mom. är 10 procent per år i sex månader från och med den 1 januari till och med den 30 juni 2003.

Helsingfors den 30 december 2002

FINLANDS BANK

Matti Louekoski

Direktionens vice ordförande

Sinikka Salo

Direktionsmedlem

Nr 1329—1335, 3 ark